

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

lần 06/88
/5

Trái Lamngob Thailand 18th March 1988

Kính Ông,

Cháu tôi Bùi thị Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1940 Sadec. Tôi đã làm cho cô quen Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1950-1972 tại Saigon, không tôi tên Phạm Văn Hương sinh ngày 10.3.1938 là Thiếu úy chỉ đạo cũ, là Giảng viên Viện Đại Học Dalat, Ông đi học tập và dứt thả về năm 1978 về đi viết biên năm 1980 cùng với con trai sinh ngày 14. May 1964.

Tôi mất liên lạc khi chồng và con tôi đến biên giới Miền-Thái. Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tiền đi đi viết biên, nhưng gặp hoàn thất bại liên miết tất mang từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất ở Saigon sinh ngày 25-Jan-1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tâm tại đó và bị nạn, cháu tôi, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một chuyến. Tôi có giữ đơn cũng đây đủ giấy tờ của gia đình tôi đến Bà Khúc Minh Chở, Hội Trưởng Hội Từ Nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mong được cứu xét đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được dịch Cộng Sản. Kính mong Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Tró Tự Nam Đồng Dưỡng thật lòng cứu giúp tôi được mau thoát ứ và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước Tự Do. Tôi đã khai với Đại Ủy xin Tự Nam tại Mỹ. Tôi rất mong lòng từ tâm của quý Hội cứu giúp tôi đang trong hoàn cảnh bi đát này.

Kính
nhiều
Bùi thị Phi Nhung

địa 0688
/5

Trại Lam Ngok Thailand 18th March 1988.

Kính Ông,

Cố hữu Bùi thị Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1946 Sade c
tôi đã làm cho cô qua Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1965-1972
tại Saigon, không tôi tên Phạm Văn Hương sinh ngày
16-3-1938 là Thiệu-vỹ chỉ đạo cũ, là Giảng viên Viện Đại Học
Dalat, Ông đi học tập và dứt thả về năm 1978 và đi viết
biên năm 1980 cũng với con trai sinh ngày 14-May 1961.

Tôi mất liên lạc khi chồng và con tôi đến biên giới Miền-Thái.
Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tiền
đi đi viết biên, những gặp hoàn thất bại liên mất tất mang
tôi đi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
ở Saigon sinh ngày 25-Jan-1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tìm tài do và tự nam, Chánh
trị, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
chuyến. Tôi có giữ đơn cũng đây đủ giấy tờ của gia
đình tôi đến Bà Khắc Minh Chở, Hồ Trường Hồ Tu
nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mong được cứu xét
đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được dịch Công Sản
Khánh mừng Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Trở Tự Nam
Đông Dương thật lòng cầu giúp tôi được mau được cứu
và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại quốc
Tự Do. Tôi đã khai với Cai Ủy xin Tự Nam tại Mỹ.
Tôi rất mong lòng từ tâm của quý Hội cứu giúp tôi đang
trong hoàn cảnh bị đất này.

Kính
phụ
Bùi thị Phi Nhung

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

144 06/85
5

Trại Lamngob Thailand 18th March 1985

Kính Ông,

Cái tên Bùi thì Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1940 SaDEC
tôi đã làm cho lễ giậm Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1955-1972
tại Saigon, chồng tôi tên Phạm Văn Hùng sinh ngày
16.3.1938 là Thuyền úy chỉ đạo cũ, là Giảng viên Viện Đại Học
Dalat, Ông đi học tập và dứt thả về năm 1978 và đi vượt
biên năm 1980 cùng với con trai sinh ngày 14. May 1962.

Tôi mất liên lạc khi chồng và con tôi đến biên giới Miền-Thái.
Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tin
đi đi viết biên, nhưng gặp hoàn thất bại liên miết tất ngày
từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
ở Saigon sinh ngày 25 - Jun - 1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tìm tự do và tự nạn, Chấn
trị, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
chuyến. Tôi có giữ đơn cũng đầy đủ giấy tờ của gia
đình tôi đến Bà Khắc Minh Chức, Hồ Trường Hồ Tu.

Nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mong được cứu xét
đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được ách Cộng Sản
Sinh mừng Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Tró Tự Nam
Đông Dương. thật lòng cầu giúp tôi được mau được cứu
và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước

Tự Do. Tôi đã khai với Cựu Ủy xìn Tự Nam tại Mỹ.

Tôi rất mong lòng từ tâm của quý Hội cứu giúp tôi đang
trong hoàn cảnh bi đát này.

Kính
Nhiệm
Bùi thì Phi Nhung

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

Camp Lamngob, Thailand
March 18, 1988

Dear Mr. Tran Van Huong,

I would like to introduce myself as Bui Thi Phi Phung and currently staying at camp Lamngob in Thailand. I am writing to ask for your assistance as I relate my sad story below.

Prior to April 1975, I worked for several U.S. agencies in Vietnam for 6 yrs. while my husband was a lieutenant in the army as well as a college professor in Dalat. For those reasons, my husband, Pham Van Huong, was sent to concentration camp in 1975 and later was released in 1978. Both he and our son then escaped from VN in 1980. But I lost contact with them when they reached the border of Cambodia and Thailand and since then have no news of them for 8 years. I myself then attempted to escape several times with my only daughter yet failed each time and were imprisoned. Finally, running out of money, I had to escape alone to find my husband and son and also because it was too dangerous for my young daughter-fear of pirates. I was very sad and reluctant to leave her back there all alone but I had no choice.

Upon reaching Thailand safely, I immediately sent letters and proper documents to Mrs. Khuc Minh Tho, President of the Families of Vietnamese Political Prisoners, in order for her to help me petitioning the ODP to let me reunite with my daughter and possibly with husband and son if they are still alive. I sincerely ask you on your part to help me in any way you can to reunite with my family and to soon settle in the U.S.- the land of freedom. I deeply appreciate your help and I look forward to hear from you soon. Best wishes to you and the Association.

Sincerely yours,

Bui Thi Phi Phung

12/4 06/85

Trại Lamngob Thailand 18th March 1988

Kính Ông,

Cố tên Bùi Văn Phi Nhung sinh ngày 24 Nov. 1940 SaDEC
 tôi đã làm cho lễ giun Hoa Kỳ 6 năm từ năm 1950-1972
 tại Saigon, không đổi tên Phạm Văn Hùng sinh ngày
 16.3.1938 là Thieu My Chi do cũ, là Giảng viên Văn Đại Học
 Dalat, Ông đi học tập và bắt đầu về năm 1978 và đi viết
 biên năm 1980 cũng với con trai sinh ngày 14. May 1952.
 Tôi mất liên lạc khi chúng ra con tôi đến biên giới Miền-Thái.
 Tôi chờ đợi đến nay đã 8 năm. Sau nhiều lần mất tin
 đi đi viết biên, nhưng gặp hoàn thất bại liên tiếp rất may
 từ tôi đưa đây. Tôi chỉ còn một đứa con gái duy nhất
 ở Saigon sinh ngày 25 - Jun - 1963 (độc thân).

Tôi rất đau lòng xa con để tìm tự do và tự nam, cháu
 tự, và tôi không có tiền để mẹ con tôi cũng đi một
 chuyến. Tôi có giữ đơn cũng đồng cho giấy tờ của gia
 đình tôi đến Bà Khắc Minh Khắc, Hồ Trường Hồ Tu
 nhân Chánh Trị Vietnam tại Mỹ. để mướn dưới cầu kết
 đi theo diện ODP. Hiện nay tôi thoát được dịch cộng sản
 hiện mướn Ông Chủ tịch Hiệp Hội Cựu Trại Tự Nam
 Đổng Dưỡng, thật lòng cầu giúp tôi được mau được tự
 và giúp đỡ mẹ con tôi sớm đoàn tụ tại nước
 Tự Do. Tôi đã khai với Cơ Nghiệp xin Tự Nam tại Mỹ.
 Tôi rất mong lòng từ tâm của Quý Hội cầu giúp tôi đang
 trong hoàn cảnh bị đất này.

Kính
 Nguyễn C
 Phạm Thị Phi Nhung